

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11P/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914213612
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6914213612.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Rimavskej Sobote sudcom Mgr. Ivanom Antalom v právnej veci maloletého dieťaťa: S. S., J.. XX.XX.XXXX, G. V. N., Č. XX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rimavskej Sobote, dieťa rodičov: matky - H. S., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. V. N., Č. XX a otca - S. S., J.. XX.XX.XXXX, G. I. 6 o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, takto

rozhodol:

Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. 7P/84/2013-22 zo dňa 02.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.07.2013 v časti o výživnom tak, že otec S. S., J.. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý platiť na výživu mal. S. S., J.. XX.XX.XXXX výživné vo výške po 50 eur mesačne, počnúc dňom 11.05.2015, vždy do 25.-eho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky H. S..

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

V podanom návrhu žiadala matka maloletého dieťaťa H. S., aby súd zvýšil povinnosť otca platiť výživné na maloleté dieťa S. S., nar. XX.XX.XXXX. Návrh odôvodnila tým, že rozvodovým rozsudkom bolo určené výživné zo strany otca vo výške 1.500,-Sk, avšak po tom, ako otec odovzdal živnosť, bolo mu výživné znížené len na minimálnu výšku. Vzhľadom k tomu, že od posledného rozhodnutia sa zmenili podstatné okolnosti tak na strane dieťaťa, ako aj na strane otca, podala predmetný návrh.

Na pojednávaní bolo výsluchom matky zistené, že na podanom návrhu trvá a navyiac dodala, že syn je študentom Strednej odbornej školy v Y., kam každý deň cestuje z V. N.. Ona aj s chlapcom býva v nájme v dvojizbovom byte, za ktorý podľa nej platí 270 eur. Je zamestnaná od októbra 2009 v spoločnosti „C.“, kde pracuje na smeny a z toho dôvodu chlapec počas pracovného týždňa býva u jej rodičov, od ktorých aj chodí do školy a ktorým zároveň aj on pomáha, keďže majú zdravotné problémy.

Otec dieťaťa s návrhom matky nesúhlasil a tvrdil, že nie je v jeho možnostiach platiť vyššie výživné. Poukázal najmä na to, že ako živnostník pracuje v stavebníctve a že v okrese je problém nájsť prácu tohto zamerania. Z jeho výsluchu tiež bolo zistené, že žiadnu inú vyživovaciu povinnosť nemá a že žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, s ktorou býva v rodinnom dome, a to v samostatnej časti u jeho rodičov. Tvrdil, že jeho príjem činí len okolo 300 eur až 500 eur mesačne, a to podľa toho akú prácu sa mu podarí zabezpečiť.

Vo veci bol na pojednávaní vypočutý aj mal. S. S., ktorý potvrdil, že celý pracovný týždeň býva u svojich starých rodičov - rodičov matky. Je tomu tak z toho dôvodu, že matka pracuje na smeny a on musí ráno skoro vstávať, keďže cestuje každý deň do Y., kde je študentom 2. ročníka strednej odbornej školy.

Uvedol, že každý deň dochádza autobusom, jeden polovičný cestovný lístok stojí 1,01 eur, v škole nemajú obedy, preto si v bufete stravu kupuje z toho, čo dostane ako vreckové od starých rodičov, príp. od matky. Večeria u starých rodičov. V škole sa do mimoškolskej činnosti nezapája, lebo mu to časovo nevyhádza, keďže musí cestovať do miesta bydliska, čo je cca 45 km.

Kolízny opatrovník navrhol, aby pokiaľ sa rodičia na výške výživného nedohodnú a neuzatvoria rodičovskú dohodu, aby bolo výživné zvýšené minimálne na sumu 50 eur.

Okrem výsluchu samotných rodičov, maloletého dieťaťa a kolízneho opatrovníka bolo vykonané aj ďalšie dokazovanie, a to najmä prečítaním rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn 7P/84/2013 zo dňa 02.07.2013, potvrdením o príjme matky, tiež aj potvrdením o podaní daňového priznania otca a o jeho živnostenskom oprávnení. Súd sa oboznámil s obsahom pripojených spisov Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2P/261/2013 a sp.zn. 1P/60/2009 a po takto vykonanom dokazovaní bol zistený tento skutkový stav.

Rodičia mal. S. S. sú bývalí manželia, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, č. konania 14C/243/2007-17 zo dňa 21.01.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.02.2008. Týmto rozvodovým rozsudkom bola zároveň schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej bol mal. S. S. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť na jeho výživu sumu 1.500,- Sk mesačne. V čase tohto rozhodnutia súdu malo dieťa cca 10 a pol roka a bolo žiakom základnej školy.

Naposledy bolo výživné vo vzťahu k dieťaťu menené rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, č. konania 7P/84/2013-22 zo dňa 02.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.07.2013. Týmto rozsudkom bola schválená rodičovská dohoda a výživné zo sumy 1.500,-Sk mesačne bolo znížené na sumu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, počnúc dňom 01.07.2013 (čo činilo v tom čase sumu 27,13 eur).

Z uvedeného možno konštatovať, že následne po tom, ako sa od rozvodového rozsudku vekom dieťaťa a jeho nástupom na strednú školu zvýšili aj jeho oprávnené potreby, došlo k zníženiu výšky výživného, a to zo sumy cca 50 eur na sumu 27,13 eur, čo je skoro polovica. Podľa odôvodnenia rozsudku, ktorým došlo k zníženiu výživného, bola dohoda uzatvorená na návrh otca, čo odôvodnil tým, že na jeho strane došlo k podstatnej zmene pomerov, lebo je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Matka s návrhom otca súhlasila a preto došlo k uzatvoreniu dohody o novej výške výživného, ktorá bola následne schválená uvedeným rozsudkom súdu.

Podľa názoru súdu však takto určená výška výživného nezodpovedá a nezohľadňuje súčasné oprávnené potreby maloletého dieťaťa, ktoré je toho času študentom 2. ročníka Strednej odbornej školy v Y. a nezohľadňovala ani jeho oprávnené potreby v čase, keď došlo k zníženiu výživného, lebo už vtedy bol mal. S. S. študentom 1. ročníka Strednej odbornej školy v Y.. V tejto súvislosti je tiež potrebné zdôrazniť, že jednak vyšší vek dieťaťa, ako aj samotná návšteva strednej školy a bezpochyby aj každodenné cestovanie dieťaťa do školy z V. N. prinášajú so sebou zvýšené výdavky v porovnaní s časom, keď bolo dieťa len žiakom základnej školy, t.j. v čase keď sa rodičia rozvázali. Podľa vyjadrenia samotného dieťaťa len jednosmerné cestovné činí 1,01 eur a na stravu (obed) denne minie cca 2,50 eur, čo v priemere za 21 pracovných dní v mesiaci činí 94,50 eur. Na druhej strane výška výživného zo strany otca je v súčasnosti len 27,13 eur, čo postačí na krytie najzákladnejších potrieb súvisiacich s cestou do školy a stravou ani nie v 1/3-tine. Z uvedeného je teda zrejmé, že všetky ďalšie potrebné výdavky sú hradené matkou dieťaťa, ale aj starými rodičmi.

Z predloženého potvrdenia o príjme matky bolo zistené, že táto je zamestnaná v spoločnosti C. D. U. N., N.V.Q.. I. V. N., kde jej priemerný čistý mesačný príjem za posledných 6 mesiacov činil 429,80 eur. Matka žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá.

Otec dieťaťa je živnostník, pracuje v oblasti stavebníctva, podľa predloženého potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2014 činil jeho základ dane 0 eur. Z jeho výsluchu na pojednávaní však bolo zistené, že v priemere mesačne zarobí od 300 eur do 500 eur, a to podľa toho akú prácu sa mu podarí zabezpečiť. Ani on nemá v súčasnosti žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 Zákona o rodine sa použijú primerane.

Podľa § 62 Zákona o rodine

ods. 1/ plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť;

ods. 2 / obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov;

ods. 3/ každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona;

ods. 4/ pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť;

ods. 5/ výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť;

ods. 6/ ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 65 Zákona o rodine

ods. 1/ ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schválí ich dohodu o výške výživného;

ods. 2/ súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní;

ods. 3/ výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 Zákona o rodine

ods. 1/ pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie;

ods. 2/ výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 Zákona o rodine

ods. 1/ právo na výživné sa nepremiľčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa;

ods. 2/ práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premiľčujú.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania mal súd za to, že od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene odôvodnených potrieb dieťaťa, čo je vyššie v tomto rozsudku zdôvodnené. Aj keď otec tvrdí, že nemá z čoho platiť vyššie výživné, súd návrhu matky vyhovel a výživné otcovi zvýšil na sumu 50 eur mesačne, lebo mal za to, že je v silách otca výživné v takejto výške platiť, keďže inú vyživovaciu povinnosť v súčasnosti nemá, jeho príjem je zhruba totožný s príjmom matky a v súvislosti s bývaním má mesačné výdavky nižšie ako matka dieťaťa.

Ani táto suma podľa názoru súdu však nepostačí na krytie všetkých oprávnených potrieb maloletého dieťaťa, avšak aspoň čiastočne pomôže kompenzovať výdavky na dieťa, ktoré sú v súčasnosti v podstatnej miere hradené namiesto otca, starými rodičmi dieťaťa.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Rimavská Sobota na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odôvodnení sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť proti ktorému rozhodnutie smeruje, a v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak otec dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže matka dieťaťa podať návrh na vykonanie exekúcie.